„Stjernen"
Udgiver: Peter Ebbeson.

To Spørgsmaal besvarede.

Van Wycks Tale i Ord.

General Van Wyck holdt en Tale i Ord, Nebr., sidste Uge. Da han behandlede to af Dagens mest brændende Emner, tror vi at et Uddrag af samme vil interessere vore Læsere.

Hr. Generalen sagde: „Igaar modtog jeg en skriftlig Anmodning om, at fortælle noget om Toldsagen i min Tale her iaften samt sige min Mening om, hvorvidt Korporationerne har trukket sig tilbage fra Politiken eller ikke. Ja, dersom Forsamlingen ønsker det, skal jeg meget gjerne kortelig sige min Mening om disse to Spørgsmaal. (Høje Raab: „Blive ved! Gjør det!")

Siden Ønsket udtales saa enstemmigt skal jeg ogsaa gjerne adlyde. Tolden er et underligt Emne. Den amerikanske Nation har drøftet denne Sag i over tre Fjerdedels Aarhundrede; og endnu den Dag idag bliver den samme gamle Net gjennemtærsket af politiske Stumptalere, og altsamment for hvad? — for at stoppe Blaar i Folkets Øjne, for at aflede Opmærksomheden fra andre Spørgsmaal. Og tilsidst blive baade Tilhører og Taler saa forvildet i det at man hverken veed ud eller ind.

Det skal ikke nægtes at begge Partier har forlangt en Nedsættelse af Tolden. Demokraterne har gjort det paa en aggressiv Maade. Republikanerne har været mere lempelig og fattede de delikate Resolutioner af '80 og '84 som Svar paa Folkets Forlangender om Nedsættelse af Toldsatserne. Thi Folket vidste, at Skatkammerets Skatte forøgedes med omtrent en Million Dollars hver eneste Dag, og at disse Penge blev trukket af Forbrugernes Lommer, uden Hensyn til Formuesomstændigheder. De vidste ligeledes, at der var en Tid, da en Part af Regjeringens Indtægter blev tilvejebragte ved en Skat, som blev lignet paa større Formuer, paa Bankindskud, Jernbane-Dividende osv.; men Ejerne af disse Formuer forenede sig og gik frem for Kongressen og forlangte at Loven skulde forkastes fordi den var undertrykkende og uretfærdig. Kort efter Krigen lod Kongressen sig ogsaa bevæge af de bløde Tungers Bønner, men glemte rent at borttage nogle af de Byrder som trykkede Folkets Masser. Dog, den gav en Smule efter for det almene Folks halvt lydelige Knurren og udnævnte en Told-Kommission til at undersøge Sagen. Skjøndt denne Kommission bestod af republikanske Højtoldsmænd, anbefalede den dog, efter flere Maaneders omhyggelig Studium af Sagen, en gjennemsnitlig Reduktion af 20 pCt. Præsident Arthur opfordrede Kongressen til at foretage denne Reduktion. Men Kongressen gjorde intet. Og der vil aldrig blive taget Hensyn til Præsidentens Opfordring, ligemeget hvilket Parti han tilhører, saalænge som Kongressen kontrolleres af de Uhyrer: Korporationer Syndikater og „Trusts".

Der spørges: „Har Blaine nogensinde været inde for at sætte visse Artikler paa Frilisten?" Javist har han saa. Garfield ligesaa og ligeledes det republikanske Senat idag. I flere Maaneder har de ligget og flikket paa et Toldforslag og hjulpet Frihandel ved at stille mange Ting paa Frilisten, men de har ikke mere Udsigt til at blive Lov end Demokraternes Mills-Bill. Pengeinteresser holder Lovgivningen ved Struben.

Saa meget om det første Spørgsmaal; det andet er efter min Mening langt vigtigere. Men i den Sag kan Folket komme til dets Ret, dersom det saa ønsker; thi Staten kan kontrollere de indenfor dens Grændser værende Jernbaner. Men de listige Politikere ansættes til at bortlede Opmærksomheden ved at diskutere Tolden og ligneude Sager. Selv en republikansk Taler kan prædike fri Salt og Tømmer uden at blive udskjældt for en Kjætter, bare han ikke snakker noget om, at Korporationerne skal reguleres ved Lov. Det store Flertal af Vælgerne i vor Stat er af den Mening, at Transportpriserne skulde reduceres til en Basis af Priserne øst for Missouriflodeu, men det vides vel, at dette store Flertal er afmægtigt, fordi man tillader Ringene og Korporationerne at kontrollere Konventionerne. Den sovende Kjæmpe er Arbejderen, og Korporationernes Delilah har fremdeles travlt med at klippe ham. Mest mærkværdigt er det, at I, Ofrene, altid lægger Eders Magt i Hænderne paa dem, som vil knuse Eder. Uheldigvis lærer Folket ikke stort af Erfaring, hvor bitter den Erfaring end maatte være. Korporationerne stiller Selvinteresse højere end Politik. De sikrer sig de ledende Prokuratorer og Ledere i det Øjemed at opnaa Kontrol af begge Partiers „Maskiner". Af de 16 Delegater, som den republikanske Konvention sendte til Chicago var der 7 Jernbaneadvokater. Flere Anti-Monopoly-Countier har nomineret Jernbaneadvokater til Legislaturen. Korporationerne i denne vor Stat søge ved Hjælp af republikanske og demokratiske Ledere, hvem de ejer, at tilbejebringe en Legislatur, som vil beskytte dem mod Folkets Forlangende.

Hvad vedrører Valget af Statsembedsmænd vel Korporationerne? Korporationerne gjør fælleds Sag ved at sikre sig Lignings Kommissionen for at bedrage Folket ved at undgaa at betale deres retmæssige Andel af Skatterne. I Iowa vurderes Banerne til $12,000 pr. Mil og det anses for lavt, men i Nebraska bliver de ikke „asfesfed" for mere end $6,000 pr. Mil. Lad mig atter spørge: hvad angaar det Partiets Velfærd hvem der vælges til Statssekretær? Den nuværende Sekretær, Mr. Laws, stemte, før sin Nomination for Gjenvalg, for en Kommissions-Vedtægt, der reducerede Fragttaksterne til en Basis med de der gjælde øst for Missouriflodeu. Men hvad sker? Laws blev nomineret og han vil ikke længer stemme for Reduktion. Altsaa veed Folket at Laws Gjenvalg ikke betyder Reduktion af Fragttaksterne. Desuagtet forlanger man, at Folket skal forraade sig selv, og stemme paa Laws for det kjære Partis Skyld.

Alle Jernbanerne trodse Statens Myndighed, og Union Pacific ligefrem fornægter Statens Ret til at regulere. Dette er en Bane, der hverken betaler dens Gjæld eller Kontant for hvad den kjøber. Den deler Indtægterne mellem dens Embedsmænd, som saa veldædigt bortskjænker dem i Valgkampen.

Jeg har nu i al Oprigtighed besvaret de to Spørgsmaal. Lad mig nu fremsætte et Par politiske Gaader. Vil nogen i denne Forsamling sige mig, hvorfor Union Pacific Kompagniet har udsendt John M. Thurston, som faar en Maanedsløn af $1,000 ud af Kompagniets Kasse, til at organisere republikanske Foreninger over hele Staten og ofre al sin Tid dette Efteraar paa Politiken? Hvorfor viser Union Pacific saa stor Interesse for det kommende Valg, og hvorfor trak Thurston sig tilbage fra Senatorstriden til Fordel for Manderson? Vil nogen fortælle os hvad Folket i Nebraska kan vente sig af en Senator, som stoler paa Jernbanernes Indflydelse for at blive valgt?

Hvert Aar stiller Banerne nye Krav. Ved Eders Stemme afgjorde I, at der skulde ingen Kommission være. Banerne befalede, at Legislaturen skulde skabe en Kommission og med sædvanlig Lydighed gjorde den saa. Og har Kommissionen gjort stort andet end drage dens Løn? Min Ven, kan du blive klog paa om Jernbanerne har en Haand med i Politiken?

WIEBE'S.

Hovedkvarteret
— for —
Manufaktur- og hvide Varer,
færdigsyede Klæder,

Fodtøj, Kaaber, Tæpper, Sengetøj, Gulvtæpper m. m.
er i Wiebes Butik.

Enhver søger at komme først, naar Wiebe i

GRAND ISLAND

begynder at uddele sine Godtkjøb. Der er en

Jagen, Hastværk og Trængsel

uden Sammenligning efter at komme i Besiddelse af første Plads ved vore af Menneskemassen belejrede Diske. Vi ønske ikke at nogen skal omkomme i Stimlen, derfor kundgjør vi

Godtkjøb for Alle!

Mit Etablissement er propfuldt af Varer, og enhver Artikel er billig og kommer fra Byen „Godtkjøbing".

Wiebe har iaar

undertraadt Vare- og Prislisten.

Det koster intet at besøge ham. Kom!

Dansk Salgsmand: T. Nielson.

GRAND ISLAND — — — — NEBR.

GROCERIES!

Herved vil jeg anbefale mit Lager af **Groceries** til det **ærede Publikum** Nye og **friske Varer** vil altid forefindes saavelsom reel Behandling.

☞ Varer sælges til Dagens billigste Priser.

Fodtøj! **Fodtøj!**

Til mit Varelage har jeg føjet et nyt og godt Udvalg af Herre- og Dame-Fodtøj, der just i disse Dage er modtaget.

Henry Hansen.

Mærk! Mærk!! Mærk!!!

—o PAUL ANDERSON, o—

Sagfører,

praktiserer i Fredsdommer-, County- og Distrikts retten i Howard og omliggende Countier, besørgende alt Prokurator-Forretning henhørende.

** NOTARY PUBLIC, **

Laan-, Assurance- samt Indkasserings-Agent.

Taler de skandinaviske, tydske og engelske Sprog. Sælger

Billetter, Veksler og Post-Office Ordres

til alle Pladser i Europa.

Billetter sælges med:

Thingvalla-,
Hamborg-,
Nordtyske Lloyd-
samt American-Linien

— til Dagens laveste Priser. —

Laan paa Landejendomme, paa lang Tid og til laveste Rente, besørges.

Indkasjering besørges prompt og bestemt.

Assurerer Farm- og Byejendom imod Brand, Lynild, Storm og Cycloner, altid til laveste Priser i det velbekjendte

German of Freeport

og flere andre solide Compagnier. Kontor i Fronten af 2den Etage i M. Andersons nye Bygning, paa Sydsiden af Howard Avenue.

DR. OWEN'S KROPS BATTERI,

Ny Kur for Sygdomme.
Naturens egen Medicin for **Mand og Kvinde.**

Pris $6.00 og høiere.

Dette **Krops Batteri** og vore Apparater vil blandt mange andre Sygdomme kjære følgende: **Rheumatisme, Hovedværk, Faldsinge,** alle **Nyresygdomme, Rygsmerter,** almindelig og nervøs **Svaghed, tabt Manddom,** unge **Mands Svaghed, Spermatorrhoea, Varicocele** og andre Sygdomme i **Kjøns-** og **Urinorganerne** hos Mand og Kvinde. Det har ikke sin Lige mod **uregelmæssig Menstruation, Ufrugtbarhed** og Kvindesygdomme ved at suppiere Nervekraft.

Dette elektro-galvaniske Livbelte blev patenteret den **16 August 1887** og overtræffer alle andre. Strømmen er under fuld Kontrolat Bæreren og kan blive **vendt,** gjort **mild** eller **stærk** at passe ethvert Onde. Suspensoriet for Mands Svaghed staar i direkte Forbindelse med **Batteriet,** hvis Brikker er saaledes anbragte, at **Elektriciteten** ved Hjelp af vore Apparaterkan blive ledet til hvilkensomhelst Del af Legemet eller hvor Ondet har sit Sæde. Dette er den **sidste** og **største** Forbedring nogensinde gjort i Elektricitetens Anbringelse paa **Legemet** for Brug af Sygdomme. Ved at borttage Suspensoriet kan Beltet bæres af hele Familien for Kur af Sygdomme.

Beltet er et **Batteri-Belte** indeholdende 10 galvaniske Celler af 10 Graders Styrke. Vort **No. 4 Fuld-Kraft Garantibelte har To Batterier og Tyve galvaniske Celler** af 20 Graders Styrke og en **positiv** og **negativ** Strøm, der kan vendes. **Owen Beltet er ikke** en Kjæde, Metaltraad, voltaisk Belte eller Pude-Belte, men et Batteri, **som kan bæres.** Det kurerer alle Sygdomme som er **helbredelige** ved Elektricitet. Den elektriske Strøm kan **prøves af hvemsomhelst** forend den anbringes paa Legemet og bæres kun fra **fire til syv** Timer om Døgnet og garanteres at give en Strøm for et Aar. Det er **let, simpelt** og **bedre end alle andre.**

"ELECTROZONE," vor store illustrerede Pamphlet, der giver fuldstændig Underretning om Mekanismen, Beltets simple Anbringelse for Kur af Sygdomme, samt **Testimonier, sendes frit.**

THE OWEN ELECTRIC BELT AND APPLIANCE CO., 191 State St., Chicago, Ill.

„Bliv bare ikke bange," trøstede Hvidbjørn, „den Rus gaar ham ligesom So fuglene, der baade kunne flyve og svømme, saasnart de komme i deres Element."

Det var mærkeligt at se, med hvilken Sikkerhed Ole Jensen, der var saa usikker paa Landjorden, tumlede med Mast og Sejl ude i sin Baad. Dette Syn gav os atter Mod, og vi indskibede os. En let Brise bar os hurtigt fra Land.

Ole Jensen, som hidtil Intet havde sagt, opløftede paa en Gang sin Røst og sagde:

„Saa nu skal vi altsaa til Sverig."

„Nej vist ikke nej, vi vil hjem nu."

„Naa saa Herrerne vil til Kjøbenhavn?"

„Hør nu Ole Jensen," sagde jeg i en streng Tone, „se nu til, at I kan samle Jeres Tanker og sandse, hvor I er. Vi vil hjem til Vedbæk."

„Til Vedbæk! det er jo ogsaa sandt," mumlede han for sig selv.

Vi begyndte at samtale indbyrdes, men bleve atter afbrudt af Ole Jensen, der spurgte:

„Skal vi saa lege den Leg med at være forliebt? Halloh haa! jeg er nu forliebt i Jomfruen der," og han pegede paa Valborg.

Men nu rejste Hvidbjørn sig, gik hen i Forenden af Baaden tog et vældigt Tag i Fiskeren og sagde: „Du er fuld, Ole. Men hvis du nu ikke paa Øjeblikket bliver ædru, skal jeg kaste dig ud som en Vante paa Bunden af Søen til Føde for Torskene derude," og forat give Trudslen mere Vægt, ruskede han Ole eftertrykkeligt.

„Naade, gode Herre, Naade!" jamrede denne, „husk, jeg har Kone og uforsørgede Børn."

„Ja saa pas paa, at du bliver ædru," sagde Hvidbjørn og satte Fiskeren ned paa Rorbænken med saadan Vægt, at Baaden knagede derunder.

Forskrækkelsen bevirkede, at Oles Rus øjeblikkelig forsvandt, og han kom til fuldstændig Bevidsthed om, hvor han var, og hvad han skulde. En Tid lang gik det godt fremad, da begyndte Vinden at løje af, og snart hang Sejlene ganske slappe.

„Der er nok ingen Vind mere," bemærkede Hvidbjørn. „Vi komme vist til at ro lidt."

„Vi faa straks mere Vind, end vi enten ønske eller have Brug for," svarede Fiskeren. „Se der!" Vi vendte vore Hoveder tilbage og bemærkede nu, at tykke mørke Uvejrsskyer droge op over os, de rykkede hurtigt frem lig Hærmasser, der gaa paa med Stormskridt.

„Da har Gud større Ting for med os, end at vi saaledes skulle drømme Livet hen," sagde Estrid. „Og du skal se, naar du har været nogle Dage i Kjøbenhavn og atter kommer i din vante Virksomhed, begynder du vel igjen at leve op. Maaske vi kunne komme herud til næste Sommer igjen.

„Det kan vi, Estrid, og saa skulle dine Forældre og Søstre leje sig en Sommerlejlighed i Trørød eller Vedbæk, og Hvidbjørn kan bo hos os, og det skal blive rigtigt fornøjeligt." Og med denne lyse Udsigt til næste Aars Sommerglæde trøstede jeg mig over Afskedens Bitterhed.

Vi fik en Melkebonde i Trørød til at kjøre vort Tøj ind for os. Læsset blev stablet, og Ane tog Plads ved Siden af Bonden. Estrid og jeg gik ombord paa Dampskibet — snart saa vi atter Kjøbenhavns Taarne hæve sig over de røgindhyllede Husmasser, og dermed var den Sommerferie endt.

Der hengik nogen Tid, inden jeg atter kunde begynde „at leve" i Kjøbenhavn. Allerede Luften var tør og trykkende og besværede mig i Modsætning til den friske Skov- og Søluft, som jeg saa længe havde indaandet. Alting syntes mig saa indsnævret og smaat: jeg havde vænnet mig til de vide, frie Udsigter over Sundet, hvor Øje og Tanker flyver frit ud og bygger allehaande Luftslotte af de drivende Skyer, nu havde jeg Træer og Huse og Gader lige paa Næsen af mig, og det omstrejfende Blik blev straks standset af denne eller hin altfor nære Gjenstand. Selv Udsigten fra vore Vinduer over de bølgende Trætoppe til Frederiksberg Slot og Søndermarken, om hvilken jeg tidligere havde ment, at den nok taalte Sammenligning med Udsigten fra Kuplen paa Peterskirken i Rom, selv den syntes mig nu at være bleven betydeligt indsnævret, og Slottet syntes mig i den Tid, vi havde været borte, at være rykket os et godt Stykke nærmere. Hertil kom endvidere den daglige Gjerning, særligt Skoletimerne, som jeg atter måatte paatage mig, og som slet ikke smagte mig efter det frie ubundne Herreliv, jeg havde ført i Ferien.

Det er nok muligt, at Estrid havde lignende Fornemmelser som jeg, men hun lagde i saa Fald Tølgsmaal paa dem for ikke end yderligere at bestyrke mig i min Utilfredshed. Ja hun lod det ikke blive derved, men søgte at fremstille Alt i vort Hjem i det skjønneste Lys for mig, priste vore hyggelige Værelser, de smukke Solnedgange, som vi kunde se fra vore Vinduer, og de valre Spadsereture, vi